

Paměťový subsystém

25. listopadu 2008

11:20

Parametry paměti

- Kapacita
 - Objem informace, který je možno uchovat v jedné paměťové jednotce (obvykle ve slovech nebo bytech) - kde víme kolik bitů je jedno slovo
 -
- Velikost slova
 - Velikost přirozené jednotky paměti
 - (obvykle počet bitů, pomocí kterého je slovo reprezentováno)
- Přenosová jednotka
 - Počet dat, kolik přenášíme v 1 kroku
 - Pokud jde o hlavní paměť, tak udáváme v bitech
 - U sekundární paměti o počtu bloků
- Přenosová rychlost
 - Rychlost, kterou mohou přenášet data z/do paměti (maximální vs. Zaručená)
- Vybavovací doba
 - Čas za který je paměť schopna vyřídit požadavek = doba přípravy na požadavek
- Cyklus paměti
 - Doma mezi dvěma bezprostředně za sebou jdoucími požadavky
- Přístupová metoda

Podle čeho se dají paměti dělit

- Podle funkce
 - Jen čtení, nebo i zápis?
- Způsob přístupu
 - Sekvenční, nebo kdekoliv
- Technologie
- Umístění v systému
 - Registry, hlavní paměť, archivní ve formě CD
- Vnitřní organizace
 - Jestli uvnitř je další logická struktura, nebo pole indexované adresami?
- Detekce / opravy chyb
 - Jestli spoléhá jen na ukládání dat, nebo i hlídá sama? (CRC checksumy např.)
- Dřív paměti byly rychlejší jak procesor, dnes je tomu naopak
- Podle funkce
 - ROM - read only memory
 - RWM - read write memory
 - *Speciální - IRAM (Intelligent ram); CRAM (Crypting RAM);*
 - WORM - write once, read many

Varianty

- ROM
 - Mask ROM - obsah je dán přímo maskou při výrobě - neflexibilní, změna jen změnou výroby
 - PROM - programable read only memory (naprogramuji jednou, pak už nezměním)
 - EPROM - erasable programmable memory (dříve pro ukládání firmwaru) smazání např. osvětlením ultrafialovým světlem; prakticky se muselo místo pro smazání zalepovat, pokud nálepka odpadla, tak se data mohly smazat
 - EEPROM - electronically erasable programable memory - všude kolem nás :-)
 - Flash

Dost často jsou rozdíly ne ve výrobě, ale na využití.. EPROM = PROM (jen nebyl prostor pro okénko na smazání)

- RWM
 - DRAM - dynamická - po čase obsah zapomínají a obsah je třeba udržovat
 - SRAM - statická - udržují si svůj obsah po celou dobu, co mají napájení
- Podle způsobu přístupu
 - RAM - random access memory [vnitřní paměti]
 - Všechna paměťová místa mají svou adresu
 - K paměťovým místům může být přístupu v libovolném pořadí
 - Doba přístupu nezáleží na předchozí adrese, je konstantní
 - SAM - sekvenční access memory [páskové zálohovací paměti]
 - Paměťová nemusejí mít svou adresu, ale je dáno vzdáleností od začátku
 - Sekvenční přístup
 - Doba přístupu je závislá na vzdálenosti od počátku
 - V dnešních počítačích je použití pro videopaměť
 - DAM - direct access memory
 - Paměťová místa mají jednoznačné adresy
 - Např. zvolím si oblast paměti, a tam to pak už projdu sekvenčně
 - Typické pro disky .. Oblast je sektor - a zbytek přečtu sekvenčně dokud se nedostanu ke svým datům
 - Není konstantní ani lineární
 - AAM - asociative access memory
 - Podle části oblasti
 - Telefonní seznam např. hledám podle části obsahu
 - Např. v cache kde mám data a adresu kde data původně byly
 - používá se paralelní prohledávání, které je ale implementačně drahé
- Technologie paměti
 - Preelektornické - relé,, zpoždovací LINKY, FERITOVÁ POLE
 - Elektronické - RAM, FLASH
 - Magnetické - bubny, pásky, disky
 - Optické - CD, DVD
 - (chemické, biologické...)

Elektronické

- Statické
 - ◇ Pro udržení dat není třeba periodicky obnovovat
 - ◇ Jak vypadá.. Viz. Slide
 - ▶ Základní idea je, vstupem překloupím pin, tím přepíšu a pak držím dokud mám napájení
 - ▶ Klopný obvod ^^ . Pomocí hradel a tranzistorů
 - ◇ Výhoda, že si pamatují data dokud napájejí.. Můžeme počítač provozovat libovolně rychle (a nemusíme se starat o obnovování)
 - ◇ Dají se taktovat i ručně
 - ◇ Pomocí jednoduchých bitových pamětí můžu složit větší pole (registrové pole)
 - ◇ SRAM . Menší počet tranzistorů - založeno na invertování
 - ◇ Možnost maticového uspořádání
 - ◇ Kapacita - výška (počet slov) * šířka (v bitech)
- Dynamické
 - ◇ Může být založena na kondenzátorech => zapomínání
 - ◇ Destruktivní čtení
 - ◇ Limitovaná doba uložení - náboj je malý, u malých kondenzátorů
 - ◇ Malý počet součástek

Máme adresový a bitový vodič, pomocí jednoho kondenz. A tranz.

Zápis: data dáme na adresový vodič, dáme sepnout a kondenzátor se nabije bez ohledu co tam bylo

Čtení: nabudí ... [někde najít!!!]

DRAM je obohacena o řídicí logiku, která zařídí aby vše šlo se správným taktováním a ve správném pořadí

Dáme řádkovou adresu, tikneme RAS, ta zařídí výběr řádku
Pak sloupcovou část . Tikneme CAS , ta zařídí výběr řádku
A pak máme signál WE pro write enable

Zvyšování výkonu DRAM

- Nibble mode access
 - ▶ Využita lokalita přístupu
 - ▶ Po vystavení dat možno pulsy ~CAS získat 4 po sobě jdoucí data
- Page Mode Access
 - ▶ Signál RAS podržen => data držena sense amps
 - ▶ Signál CAS a sloupcová adresa měněny podle potřeby
- Fast page mode access
 - ▶ Podobné PM
 - ▶ ~RAS ení držen po celou dobu => snížená spotřeba
- HyperPage Mode = Extended DataOut= EDO
 - ▶ Datový výstup může být zachován i přizměně adresy
- Burst EDO
 - ▶ Šlo to po více balíkách
 - ▶ Neujalo se to
- Video DRAM = VRAM
 - ▶ Vnitřní implementace stejná, ale přidán další interface, který obsahoval vystavený řádek
 - ▶ Pro zrychlení vykreslování

Synchronní / asynchronní přístup

- Doted' asynchronní
- Viz slide..

Synchronní přístup k paměti

- JEDEC SDRAM (PC66 SDRAM)
 - Přidání SPD chipu pro identifikaci - jaké parametry bude mít paměť
 - ◇ Přístup k němu podle jednoduchého protokolu.. Nejspíš i2c
 - ◇ Taktovací frekvence odvozena od frekvence sběrnice
- Double Data Rate = DDR SDRAM
 - Výstup aktivován jak na náběžné, tak na sestupné hraně hodinového signálu - čímž došlo k zrychlení
- Rambus DRAM - Rambus a Intel
 - Neujala se
- DDR2
 - Až 800MHz
 - Burst oriented - na balíčky dat 4 nebo 8
 - CAS latency - Column access ... - mezi jednotlivými tikama potřebujeme nějaký čas.. Tak tady se říká kolik tiků to musí být
 - ◇ Ale tak, aby paměť stihla požadavek vyřídít
- DDR3 snížení napájecího napětí

RDRAM - rychle poskytují malá data

SDRAM - poskytují velké objemy dat, ale pomaleji

Původně se odvozovalo od taktovací frekvence, ale přečarovalo se to na... viz slide.

Paměti založené na orientovaném protokolu (tedy ne podle adresy)

- Rambus DRAM
- Synclink DRAM (SLDRAM)

Hierarchie paměti

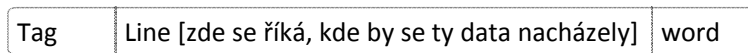
Registry - <i>procesor</i>	K procesoru bude nejrychlejší, ale s malou velikostí
Vyrovňovací paměť - <i>L1, L2 cache</i>	
Hlavní paměť - <i>RAM</i>	

Odkládací sekundární paměť - <i>pevný disk</i>	Vnitřní
Archivní paměť - <i>CD, DVD</i>	vnější

Typ	Technologie	Velikost	Přístupová doba
Registry	Polovodiče, na procesoru	B	~ 1 ns (adekvátně k rychlosti procesoru)
Cache	Polovodiče, na/vně proc.	kB	~ 10 ns.
Hlavná p.	polovodiče	MB	10-100 ns.
Sekundární	Magnetický záznam	GB	

Vyrovňovací paměti - Cache

- Obvyklé použití
 - Procesor - hlavní paměť
 - Počítač - pomalá periferie
- Využití lokality přístupu:
 - Když procesor používá data z nějaké paměti, tak je asi bude používat znovu, tak si je předpřipraví, kdyby je opravdu potřeboval - nebude na ně muset čekat
- Organizace cache
 - Data v cache uložena se svou adresou - zaznamenání jaká data a odkud jsou vzata; při vyhledávání kontrolují adresy jestli jsou v cache, a pokud ne, tak pak jdou do paměti (není lineární prohledávání)
- Fully associative mapping
 - Vyžadují data z konkrétní adresy
 - Něco prohledá paralelně všechny záznamy, nevýhodou je velká cena za prohledávání
 - Data nejsou samotná, ještě tam jsou další příznaky (např. Jestli data ještě platí)
- Direct mapping
 - Ústupek od předchozího
 - Část adresy použijí na to, kde by asi mohly v cache být

- Jde o to, aby používané adresy nepadaly na stejné místo (aby se nepřepisovaly)
- Set associative mapping
 - Cache rozdělím na oblasti a každá oblast má direct mapping; to řeší ten předchozí problém přepisování
- Uvolňovací mechanismy
 - Problém: jakou potřeba data v cache není místo
 - Řešení
 - Direct mapping: jednoznačně určeno
 - LRU - naposledy použitý zůstane
 - FIFO - klasická fronta
 - LFU - data která používám nejméně
 - Random
- Konzistence dat (když někdo změní hlavní paměť a jiná cache v cpu)

- Strategie zápisu:
 - Write-through - současný zápis změny do cache i do hlavní paměti
 - Write-back - kdy data procesor mění, tak se udržují jen v cache, a do paměti se uloží až když data z cache odstraňuji
 - Problém s pamětí při sdílení (může se stát, že dva procesory si něco přečtou, a pak záleží kdo je dřív uloží) - řízení protokolem MESI - vyjadřují stavy dat v paměti a procesory můžou komunikovat navzájem
 - Write-Once
 - Při prvním zápisu se zapíší jako write-through pak nic a na konci při vymazání jako writeback
 - Tím řeknu, že vlastně tu paměť nějak měním

Přidělování paměti

- V prostředí kde je více procesů:
 - Nutno řešit relokace a ochranu
 - Pevné oddíly - volné oddíly
 - Pevné: paměť rozdělena na oddíly, procesy ve frontách podle požadované velikosti (více nedostane)
 - Volné: procesy dostávají paměť podle potřeby
 - Musím na straně systému zajistit, aby se vše dávalo správně, aby vše bylo k dispozici pro toho kdo má nárok
 - Potřeba vědět, jaká část paměti je opravdu volná
 - Bitová mapa (bloky stejné délky, "paragrafy" - adresa se rozdělí na nějaké dvě části, jedna říká uvnitř paragrafu, druhá který paragraf to je)
 - Spojový seznam bloků - vlastně říká jak je ta paměť poskládaná, adresa bloku a jeho velikost, ukazatel na další volný blok
 - Při uvolňování musím kontrolovat, jestli nejsou okolo také volné, abych případně sloučil ve větší blok
 - Strategie přidělování [problém rychlost vs. Účinnost zaplnění]
 - First fit - z prvního, do kterého se vejde přidělím co je třeba, zbytek zůstane zase volným blokem [problem, když se začne něco uvolňovat]
 - Next fit - jedu dál, kde jsem naposledy skončil, když dojdu nakonec, tak od začátku, když jednou dokola, tak takový blok tam není,
 - Best fit - problém, vznikají malinkaté kousky, které už asi nikdo chtít nebude
 - Worst fit - naopak, ukradne to z největšího volného bloku (nezůstávají ty malinké kousky)
 - Problém když hromada malých kousků řeší fragmentace
 - Virtuální paměť
 - Ochrana procesů mezi sebou samotným, relativní adresování ve vlastním prostoru
 - Nemůžu do cizího
 - Vlastně můžu dělat, že máme víc paměti než doopravdy je
 - Navenek: občas se stane, že přístup k nějaké paměti bude dlouhý (data se berou odjinud)
 - Snížená fragmentace
 - Měníme jen mapování mezi virtuální a fyzickou
 - Snížení nebezpečí uváznutí - když někdo chce víc paměti než kde, tak někoho na chvíli odstříhneme
 - Pohodlné
 - Stejný svět pro všechny; každý proces má svůj adresový prostor; nehrozí ovlivňování
 - Rozšíření prostoru - můžu působit, tak, že ukazuji různé velikosti prostorů
 - Jistá abstrakce reálné paměti
 - Klíč
 - Převod virtuálních adres na fyzické (parciální zobrazení)
 - 2 základní metody:
 - Stránkování
 - Stránka má stejnou velikost jako rámec ve fyzické paměti
 - A správce jen řeší přemapování stránka < > rámec
 - Virtuální adresový prostor rozdělený na stránky, fyzický na rámec
 - Pohled uživatele: spojitý adresový prostor (ve skutečnosti to může být

- rozházené po hlavní i sekundární paměti, nebo vůbec
- Stránkování je neviditelné pro proces
- Adresu vyjádříme jako dvojici [p = stránka, posunutí]
 - Mechanismus stránkování převede číslo stránky p na odpovídající číslo rámce p' (jde-li to) - mapování
 - Adresa ve fyzickém vyjádřena [p', posunutí]
 - Neexistuje-li mapování, dojde k výpadku stránky (page fault)
 - Ta jednotka může být poměrně jednoduchá, samotné promazávání a hledání řeší operační systém; dokud není tohle vyřízeno je proces pozastaven
- Segmentace

- Problémy stránkování:
 - Interní fragmentace - když potřebuju malinkou část, stejně použiju celou stránku
 - Velikost stránkovacích tabulek 32b adresy -> 4GB paměti, stránky 4kB => stránkovací tabulka má 1M položek
 - Rychlost přístupu do stránkovacích tabulek (operace masivně zacházející s pamětí stále budou přistupovat do paměti)
- Výběr velikosti stránky
 - Malé stránky
 - + menší fragmentace
 - - velká adresová tabulka
 - Velké stránky

- Úpravy
 - Víceúrovňové stránkování - řeší problém velikosti tabulek
 - Podtabulky můžu už také ukládat jinam
 - Vícenásobná virtuální
 - Adresa 3 části, directory - table - offset
 - Asociativní paměť
 - Přístup k tabulkám je rychlý, ale drahá paměť
 - Nulaúrovňové stránkování
 - Extrémní případ použití předchozího
 - Nejsou stránkovací tabulky, pouze asociativní paměť
 - Inverzní stránkovací tabulky
 - Organizace nad rámci, nikoli stránkami
 - Nevýhoda: když chci zjistit jestli je nějaká stránka v rámci, tak musím projít celý rámec (lineárně)
- Záznam stránkovací tabulky [slide]
 - P.. Present.. Říká, jestli ta stránka je
- Algoritmy výměny stránek
 - Když je plno, tak podle toho říkáme koho vyhodit
 - Optimální stránka - chtěl bych vyhodit stránku, kterou už nikdy nebudu potřebovat (nedá se moc dobře odhadnout)
 - Random - náhodný výběr
 - Working sett

[page-fault.. Zápis do stránky, která není namapovaná]

Pagefault nastává kdykoliv, kdy stránka není označena za přítomnou - to označení nastavuje OS; když dojde k pagefaultu, tak systém zkusí buď na disku načíst, nebo když leze proces někam, kam nemůže, tak to zabije

Procesy si můžou povídat

I kdyby úsek paměti měl 3 stránky, tak může zabrat 4 stránky

